

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 79.963/16
van 23 september 2026

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot uitvoering
van het decreet van 19 juni 2026 over het stelsel van
loopbaankrediet’

Op 10 augustus 2026 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Onderwijs, Justitie en Werk verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 24 september 2026,^{*} een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot uitvoering van het decreet van 19 juni 2026 over het stelsel van loopbaankrediet’.

Het ontwerp is door de zestiende kamer onderzocht op 17 september 2026. De kamer was samengesteld uit Wouter PAS, kamervoorzitter, Toon MOONEN en Annelies D’ESPALLIER, staatsraden, Jan VELAERS en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Laurens LAVRYSEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 23 september 2026.

*

^{*} Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juni en 15 augustus.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt tot uitvoering van het decreet van 19 juni 2026 ‘over het stelsel van loopbaankrediet’.

Het ontwerp strekt er in hoofdzaak toe om de voorwaarden nader te bepalen waaronder aanvragers aanspraak kunnen maken op het loopbaankrediet (hoofdstuk 2 van het ontwerp), om nadere regels te bepalen inzake de aanvraag van het loopbaankrediet (hoofdstuk 3) en om nadere voorwaarden te bepalen waaraan de loopbaanbegeleiding en de loopbaanbegeleider dienen te voldoen om aanspraak te kunnen maken op een vergoeding in het kader van het stelsel van het loopbaankrediet (hoofdstuk 4). Ook worden nadere regels bepaald inzake deze vergoeding (hoofdstuk 5), de beroepsprocedure (hoofdstuk 6), de evaluatie (hoofdstuk 7) en de verwerking van persoonsgegevens (hoofdstuk 8). De hoofdstukken 9 en 10 bevatten ten slotte wijzigings- en slotbepalingen. Ze voorzien onder meer in overgangsmaatregelen naar aanleiding van de omschakeling van het stelsel dat thans vervat ligt in het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2013 ‘betreffende loopbaanbegeleiding’ naar het stelsel van het loopbaankrediet.

RECHTSGROND

3.1. Blijkens de aanhef wordt rechtsgrond gezocht in de artikelen 3, 4, tweede en derde lid, 5, derde lid, 6, 7, § 1, derde lid, § 2, § 3, eerste en tweede lid, 8, tweede lid, 9, tweede lid, 10, tweede, derde en vierde lid, 12, eerste, tweede, derde en vierde lid, 14, eerste en tweede lid, 15, vijfde lid, 16, eerste en tweede lid, 17, tweede lid, 19, eerste, tweede en derde lid, 20, 21, 27, tweede lid, 29, eerste lid, 30, tweede en derde lid, 32, 33, 34, eerste en tweede lid, 35, eerste lid, en 43, tweede lid, van het decreet van 19 juni 2026.

3.2. De gemachtigde bezorgde evenwel een rechtsgrondentabel waarin niet verwezen wordt naar de artikelen 3, 4, tweede lid, 7, § 3, eerste lid, 21, 27, tweede lid, 29, eerste lid, 30, tweede en derde lid, 34, eerste en tweede lid, 35, eerste lid, en 43, tweede lid. De gemachtigde heeft bevestigd dat deze bepalingen geen rechtsgrond bieden voor het ontwerp.

Ook de artikelen 7, § 2, 10, vierde lid, 14, eerste lid, en 20 van het decreet van 19 juni 2026 bieden geen rechtsgrond voor het ontwerp.

3.3. Onder voorbehoud van hetgeen hieronder wordt opgemerkt, kan ermee worden ingestemd dat het ontwerp rechtsgrond vindt in de overige in de aanhef vermelde bepalingen.

3.4. De gemachtigde bevestigde dat, zoals aangegeven in de rechtsgrondentabel, ook een beroep moet worden gedaan op de artikelen 7, § 1, tweede lid (in plaats van het derde lid), 16, derde lid, en 17, derde lid (in plaats van het tweede lid), van het decreet van 19 juni 2026.

3.5. Voor verscheidene bepalingen uit het ontwerp moet als rechtsgrond aanvullend een beroep worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de regering, zoals vervat in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.

Zo wordt, blijkens de rechtsgrondentabel, voor artikel 33 van het ontwerp, dat betrekking heeft op de evaluatie van het stelsel van het loopbaankrediet door het departement, rechtsgrond gezocht in artikel 32 van het decreet van 19 juni 2026. In zoverre artikel 33 van het ontwerp nadere regels inzake die evaluatie bevat, kan daarvoor een beroep worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid, gelezen in samenhang met artikel 32 van het decreet.

Artikel 38 van het ontwerp strekt ertoe het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2013, waarvan de decretale grondslag wordt opgeheven bij artikel 38 van het decreet van 19 juni 2026, overeenkomstig de overgangsregeling van artikel 45 van dat decreet geleidelijk buiten werking te stellen. Voor die regeling kan een beroep worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering in samenhang met de artikelen 38 en 45 van het decreet.

De artikelen 41, 42, 44, 45 en 46 van het ontwerp bevatten overgangsmaatregelen die verband houden met loopbaancheques die zijn uitgegeven vóór de datum van inwerkingtreding van het decreet. Deze bepalingen geven nadere uitvoering aan de overgangsmaatregel in artikel 45 van het decreet. Hiervoor kan een beroep worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid, in samenhang met artikel 45 van het decreet.

Artikel 43 van het ontwerp voorziet in een gegevensuitwisseling die noodzakelijk is om na te gaan of een aanvrager onder het toepassingsgebied van de overgangsmaatregel uit artikel 46 van het decreet valt. Hiervoor kan een beroep worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid, in samenhang met artikel 46 van het decreet.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. De rubriek “Rechtsgrond” van de aanhef moet in overeenstemming worden gebracht met hetgeen hierover werd opgemerkt over de rechtsgrond van het te nemen besluit.

5. De rubriek “Vormvereisten” van de aanhef moet worden aangevuld met het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen van 27 juli 2026.

Artikel 1

6. De gemachtigde bevestigde dat het correcter is om in artikel 1, 4°, van het ontwerp de woorden “in uitvoering van” te vervangen door “krachtens”. Deze aanpassing wordt het best aangebracht.

7. Artikel 1, 5°, van het ontwerp bevat een definitie van “geregistreerde loopbaanbegeleider”. Artikel 2, 2°, van het decreet van 19 juni 2026 bevat evenwel reeds een definitie van “loopbaanbegeleider” waarin wordt vermeld dat deze is geregistreerd. Aangezien definities uit een decreet doorwerken in de uitvoeringsbesluiten ervan, is het onnodig om in het ontwerp te spreken van een “geregistreerde loopbaanbegeleider”. Voor zover daardoor het onderscheid met niet-geregistreerde loopbaanbegeleiders minder expliciet tot uiting komt, vindt dat zijn oorsprong in de terminologische keuze van de decreetgever.

Artikel 2

8. Artikel 4, eerste lid, 3°, van het decreet van 19 juni 2026 vereist een werkervaring van minimaal zeven jaar als voorwaarde om recht te hebben op loopbaankrediet. Artikel 2, eerste lid, van het ontwerp concretiseert deze voorwaarde door te bepalen dat een werkervaring van ten minste 2.555 dagen moet worden aangetoond.

Indien deze voorwaarde zou worden berekend aan de hand van daadwerkelijk gepresteerde werkdagen, rijst de vraag of dit verenigbaar is met het gelijkheidsbeginsel, aangezien personen die gedurende minstens zeven jaar deeltijds beroepsactief zijn geweest daardoor moeilijker aan de vereiste zouden kunnen voldoen.

Hierover bevraagd, verklaarde de gemachtigde:

“Er wordt geen onderscheid gemaakt tussen deeltijdse of voltijdse tewerkstelling. Er wordt gekeken naar de inschrijvingsperiode in Dimona en/of de aansluitingsperiode bij RSVZ. Een dagentelling laat toe om werknemers, zelfstandigen en combinaties van beide statuten op een uniforme manier te beoordelen.”

De gemachtigde voegde toe:

“Indien de 2.555 dagen niet worden geïnterpreteerd als effectief gepresteerde werkdagen, maar als:

- dagen van tewerkstelling zoals geregistreerd via Dimona;
- dagen van beroepsactiviteit;
- dagen van aansluiting binnen een sociaal statuut;
- inclusief de voorziene gelijkstellingen,

dan wordt niet uitgegaan van het aantal werkelijk gewerkte werkdagen, maar van de duur van de beroepsinschakeling.

Dat sluit veel beter aan bij de bedoeling van het decreet om een minimale beroepsloopbaan van zeven jaar aan te tonen. De aanvrager moet dan niet 2.555

arbeidsdagen presteren, maar wel aantonen dat hij gedurende een periode die overeenstemt met zeven jaar beroepsactief is geweest.”

Indien aldus uitgegaan wordt van de “duur van de beroepsinschakeling”, rijst er geen probleem betreffende de gelijke behandeling van voltijdse en deeltijdse werknemers. Die bedoeling dient evenwel duidelijker in het ontwerp tot uitdrukking te komen. Daarbij verdient de formulering “berekend als 2.555 dagen van prestaties en gelijkstellingen” heroverweging, aangezien zij de indruk kan wekken dat de vereiste werkervaring wordt berekend aan de hand van daadwerkelijk gepresteerde dagen.

9. De gemachtigde bevestigde dat periodes van statutaire tewerkstelling ook in aanmerking worden genomen voor de berekening van de minimale werkervaring. De ontworpen regeling brengt die bedoeling niet uitdrukkelijk tot uiting.

Aangezien statutaire ambtenaren ook onder de Dimona-meldingsplicht vallen,¹ zouden deze periodes op dezelfde wijze in aanmerking genomen worden als bij werknemers. Ter wille van de rechtszekerheid is het evenwel raadzaam om uitdrukkelijk te bepalen dat zowel periodes van tewerkstelling als werknemer als periodes van statutaire tewerkstelling meetellen voor de berekening van de minimale werkervaring.²

10. Het is overbodig om uitdrukkelijk in een gelijkstelling te voorzien met tewerkstelling als een werknemer voor de tewerkstelling bedoeld in artikel 2, tweede lid, 1°, b), c), d), e), f), en g), van het ontwerp, aangezien dit telkens tewerkstelling betreft waarvoor men reeds onderworpen is aan het werknemersstelsel van de sociale zekerheid, zoals bedoeld onder punt a) van deze bepaling. De gemachtigde bevestigde dat. Deze punten moeten bijgevolg worden weggelaten.

11. Het komt de duidelijkheid ten goede om in artikel 2, tweede lid, 2°, van het ontwerp louter te verwijzen naar periodes waarvoor men onderworpen was aan het zelfstandigenstelsel van de sociale zekerheid.³ De gemachtigde bevestigde dit. De bepaling wordt het best aangepast.

12. Op de vraag of artikel 2 van het ontwerp toelaat dat bepaalde dagen dubbel geteld kunnen worden, doordat meer dan één hoedanigheid in aanmerking wordt genomen voor de berekening van de vereiste beroepsactiviteit, antwoordde de gemachtigde bevestigend:

“Dat kan zich bijvoorbeeld voordoen wanneer een persoon op dezelfde dag zowel een beroepsactiviteit als werknemer als een beroepsactiviteit als zelfstandige uitoefent, of wanneer een werknemer daarnaast als flexi-jobwerknemer actief is.”

¹ Artikel 2, 1°, van het koninklijk besluit van 5 november 2002 ‘tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels’.

² Of, alternatief, te verduidelijken dat statutaire tewerkstelling geldt als een tewerkstelling gelijkgesteld met tewerkstelling verricht in het kader van een arbeidsovereenkomst.

³ Vervat in het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 ‘houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen’.

Gevraagd of het verenigbaar is met het gelijkheidsbeginsel dat personen die tegelijkertijd in meerdere hoedanigheden professioneel actief zijn geweest op grond daarvan sneller een recht zullen openen op loopbaankrediet dan personen die tegelijkertijd slechts in één hoedanigheid professioneel actief zijn geweest, antwoordde de gemachtigde dat dit louter het gevolg is van “de reële arbeidsmarktpositie van de betrokkene” en dat de eventuele dubbeltelling niet tot een onevenredig voordeel zou leiden:

“Het loopbaankrediet kent immers geen omvangrijker recht toe naargelang meer dagen of prestaties worden opgebouwd boven de minimale toegangsvoorwaarde. Zodra aan de voorwaarde inzake beroepsactiviteit is voldaan, ontstaat hetzelfde recht op loopbaankrediet voor alle aanvragers. Een persoon die een dag in verschillende statuten actief is, verwerft dus geen groter recht op loopbaankrediet dan een persoon die uitsluitend in één statuut actief is.”

Het gegeven dat de betrokkenen geen groter recht op loopbaankrediet verkrijgen, doet evenwel geen afbreuk aan het feit dat zij er, ook bij een gelijke duur van beroepsinschakeling, wel sneller aanspraak op zullen maken. Tenzij hiervoor alsnog een redelijke verantwoording zou kunnen worden gegeven, dient dergelijke dubbeltelling te worden vermeden.

13. Artikel 2, derde lid, 2°, a), van het ontwerp voorziet erin dat periodes van zelfstandige activiteit na het bereiken van de wettelijke pensioenleeftijd niet meetellen voor de berekening van de vereiste werkervaring. Erop gewezen dat artikel 2, derde lid, 1°, van het ontwerp niet voorziet in een gelijkaardige uitsluiting van periodes gewerkt als werknemer (of statutair ambtenaar) na het bereiken van de wettelijke pensioenleeftijd, antwoordde de gemachtigde dat dit een vergetelheid betreft en dat het ontwerp met een dergelijke uitsluiting zal worden aangevuld. Rekening houdende met de vereisten van het gelijkheidsbeginsel, kan hiermee worden ingestemd.

14. De gemachtigde bevestigde dat de punten b) en c) onder artikel 2, derde lid, 2°, van het ontwerp weggelaten kunnen worden aangezien een dergelijke uitsluiting reeds voortvloeit uit het feit dat deze periodes niet beschouwd kunnen worden als periodes van beroepsactiviteit als zelfstandige zoals bedoeld in artikel 2, tweede lid, 2°, van het ontwerp. Dit moet worden aangepast.

15. Artikel 2, vijfde lid, van het ontwerp voorziet in de toepassing van een correctiefactor van 1,586 voor uitzendkrachten die tewerkgesteld zijn via opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor uitzendarbeid, waarbij weekenddagen niet in de arbeidsovereenkomsten zijn opgenomen, voor de berekening van de vereiste werkervaring. Uit de betrokken bepaling blijkt evenwel niet duidelijk hoe deze correctiefactor precies moet worden toegepast. Hierover bevraagd, antwoordde de gemachtigde dat de desbetreffende gewerkte dagen vermenigvuldigd dienen te worden met deze correctiefactor. Ter wille van de rechtszekerheid dient dit te worden verduidelijkt in de tekst van het ontwerp.

Artikel 5

16. De gemachtigde bevestigde dat de verwijzing naar artikel 3 van het ontwerp in artikel 5, § 1, eerste lid, overbodig is. Deze verwijzing wordt het best weggelaten.

17. De gemachtigde bevestigde dat in artikel 5, § 2, eerste lid, van het ontwerp moet worden verwezen naar artikel 46 in plaats van naar artikel 44 van het decreet van 19 juni 2026. Dit moet worden aangepast.

18. In artikel 5, § 4, van het ontwerp wordt bepaald dat de aanvrager een andere loopbaanbegeleider kan aanduiden wanneer de registratie van de gekozen loopbaanbegeleider wordt ingetrokken, gepauzeerd of definitief stopgezet. Hierover bevraagd, antwoordde de gemachtigde dat, als de intrekking, pauzering of definitieve stopzetting plaatsvindt vóór de aanvang van de loopbaanbegeleiding, het om technische redenen niet mogelijk is om de loopbaanbegeleider te wijzigen, zodat er in dergelijk geval een nieuwe aanvraag zal moeten worden ingediend. De tekst van artikel 5, § 4, van het ontwerp dient hiermee in overeenstemming te worden gebracht.

Artikel 10

19. Artikel 10, eerste lid, van het ontwerp regelt de inhoud van het gepersonaliseerde attest bedoeld in artikel 7, § 3, van het decreet van 19 juni 2026. De gemachtigde bevestigde dat, overeenkomstig deze decretale bepaling, in artikel 10, eerste lid, van het ontwerp tevens moet worden opgenomen dat dit attest ook het “loopbaandoel” bevat.

Artikel 11

20. Het is overbodig om in artikel 11, 5°, van het ontwerp te verwijzen naar artikel 245*sexiesdecies* van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 ‘tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994’. In deze bepaling wordt immers slechts nader bepaald wat moet worden begrepen onder “gespecialiseerde dienstverlening op maat” zoals bedoeld in artikel 110/2, § 2, van de wet ‘betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen’, gecoördineerd op 14 juli 1994. De reeds opgenomen verwijzing naar die wettelijke bepaling volstaat in het ontworpen artikel.

21. Wellicht is het de bedoeling om in artikel 11, 6°, van het ontwerp te verwijzen naar de volledige regeling van outplacement in plaats van naar artikel 11/1 van de wet van 5 september 2001 ‘tot de verbetering van de werkgelegenheidsgraad van de werknemers’, waarin louter het toepassingsgebied van deze regeling wordt bepaald. In die bepaling wordt daarom beter verwezen naar “hoofdstuk V, afdeling 1” van de genoemde wet.

Artikelen 13 en 14

22.1. Artikel 10, eerste lid, van het decreet van 19 juni 2026 bepaalt dat de loopbaanbegeleider “een wetenschappelijk onderbouwde methodiek” hanteert “die garant staat voor een doelgerichte en effectieve aanpak van de problematieken op het vlak van loopbaanontwikkeling”.

Over die bepaling van het decreet merkte de Raad van State, afdeling Wetgeving, in advies 78.804/16 van 2 maart 2026 het volgende op:

“Artikel 23, 3°, van het voorontwerp⁴ stelt de niet-naleving van deze verplichting strafbaar. Bijgevolg rijst de vraag of deze verplichting wel in voldoende nauwkeurige, duidelijke en rechtszekerheid biedende bewoordingen is opgesteld om te voldoen aan de vereisten van het strafrechtelijk wettigheidsbeginsel.⁵ Hierover bevraagd, antwoordt de gemachtigde dat in het uitvoeringsbesluit zal worden verduidelijkt wat onder deze verplichting dient te worden begrepen. Artikel 10, tweede lid, van het voorontwerp bevat hiertoe een machtiging aan de Vlaamse Regering.

Een delegatie aan de Vlaamse Regering is niet in strijd met het strafrechtelijk wettigheidsbeginsel voor zover deze machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen vooraf door de decreetgever zijn vastgesteld. Er kan worden aangenomen dat deze voorwaarden vervuld zijn, al zal er bij de tenuitvoerlegging van deze machtiging wel over gewaakt moeten worden dat de betrokken loopbaanbegeleiders op voldoende precieze wijze kunnen weten wat van hen wordt verlangd en dat zij kunnen weten op het ogenblik waarop zij een gedrag aannemen of dat gedrag al dan niet strafbaar is en aan de rechter geen al te grote beoordelingsbevoegd[heid] wordt gelaten.^{6,7}

22.2. De artikelen 13 en 14 van het ontwerp beogen nader te bepalen wat moet worden begrepen onder de bedoelde verplichtingen voor de loopbaanbegeleider, op grond van de machtiging van artikel 10, tweede lid, van het decreet.

Verscheidene van de in de artikelen 13 en 14 opgenomen vereisten lijken moeilijk te verenigen met de vereisten van het strafrechtelijk wettigheidsbeginsel. Het gaat bijvoorbeeld om het vereiste dat “de loopbaanbegeleiding verder [gaat] dan tips en tricks aanbieden en is gericht op de ontwikkeling van loopbaancompetenties” en dat de gehanteerde methodiek “rekening [houdt] met de arbeidsmarktcontext, de levensfase en kwetsbaarheid van de aanvrager”. Dergelijke vereisten lenen zich veeleer tot opname in een gedragscode, zoals bedoeld in artikel 12, eerste lid, 4°, van het decreet van 19 juni 2026, dan tot opname in bepalingen waarvan de niet-naleving strafrechtelijk wordt gesanctioneerd.

Artikel 23, 4°, van het decreet bepaalt weliswaar dat “de loopbaanbegeleiders die niet voldoen aan de voorwaarden die zijn bepaald in of krachtens artikel 12 van dit decreet” onder de strafbaarstelling vallen, maar dit lijkt niet zo te kunnen worden begrepen dat de niet-naleving van de gedragscode als dusdanig strafbaar is. Een dergelijke uitlegging zou immers meebrengen dat de gehele gedragscode moet voldoen aan de vereisten van het strafrechtelijk wettigheidsbeginsel. Gelet daarop kan enkel het verrichten van loopbaanbegeleiding in het kader

⁴ Dat artikel 23, 3°, van het decreet van 19 juni 2026 is geworden.

⁵ Voetnoot 10 uit het geciteerde advies: Gewaarborgd bij de artikelen 12, tweede lid, en 14 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 7, § 1, van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens.

⁶ Voetnoot 11 uit het geciteerde advies: Zie o.a. GwH 20 oktober 2011, nr. 158/2011.

⁷ Adv.RvS 78.804/16 van 2 maart 2026 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 19 juni 2026 (*Parl.St.* Vl.Parl. 2025-26, nr. 760/1).

van het loopbaankrediet zonder deze gedragscode te “onderschrijven” onder deze strafbaarstelling vallen.

22.3. Het staat aan de stellers van het ontwerp om in het licht van het voorgaande na te gaan welke vereisten in de artikelen 13 en 14 onvoldoende nauwkeurig zijn geformuleerd om strafrechtelijk te worden gehandhaafd en deze over te hevelen naar de gedragscode.

Artikel 15

23. Artikel 15 van het ontwerp voorziet in de mogelijkheid voor het departement om bepaalde methodieken uit te sluiten die gehanteerd worden door de loopbaanbegeleider in het kader van het stelsel van het loopbaankrediet.

Delegaties aan de administratie moeten beperkt zijn tot detailmatige of hoofdzakelijke technische maatregelen. Hierop gewezen, stelde de gemachtigde voor om deze delegatie om te vormen in een delegatie aan de minister. Hiermee kan worden ingestemd.⁸

Artikel 17

24. De gemachtigde bevestigde dat er, overeenkomstig artikel 12, derde lid, van het decreet van 19 juni 2026, in artikel 17, tweede lid, van het ontwerp ook moet worden verwezen naar het advies van de Vlaamse Hogescholeerraad. Dit moet worden aangepast.

Artikel 19

25. Gevraagd wat precies moet worden begrepen onder de “ondernemingsgegevens” die de loopbaanbegeleider bij de registratie dient te vermelden zoals bedoeld in artikel 19, tweede lid, 11°, van het ontwerp, verwees de gemachtigde naar het ondernemingsnummer bedoeld in artikel 34, tweede lid, 1°, c), van het decreet van 19 juni 2026. Aangezien deze laatste bepaling geen ruimere rechtsgrond voor de verwerking van “ondernemingsgegevens” biedt, kan ook in artikel 19, tweede lid, 11°, van het ontwerp enkel naar het “ondernemingsnummer” worden verwezen.

Artikel 23

26. Uit artikel 16, eerste lid, van het decreet van 19 juni 2026 volgt dat, wanneer een loopbaanbegeleiding wordt uitgevoerd in het kader van het loopbaankrediet, hiervoor een vergoeding verschuldigd is. De gemachtigde bevestigde dat “[h]et decreet [niet voorziet] in de mogelijkheid om een vergoeding die voortvloeit uit een geldig toegekend loopbaankrediet alsnog

⁸ Aangezien een dergelijk ministerieel besluit in elk geval bekendgemaakt dient te worden in het *Belgisch Staatsblad*, verhelpt dit bovendien het probleem van de kenbaarheid van de uitsluitingen. Het ontwerp bepaalt thans immers niets inzake de bekendmaking van de uitsluitingen door de administratie, terwijl het hanteren van een uitgesloten methodiek of techniek strafbaar is op grond van artikel 23, 3°, van het decreet.

te weigeren wegens een ontoereikend begrotingskrediet”. De woorden “binnen het beschikbare begrotingskrediet” moeten bijgevolg uit artikel 23 van het ontwerp worden weggelaten.

Artikel 26

27. Aangezien artikel 25, tweede lid, van het ontwerp bepaalt dat, bij gebrek aan tijdige reactie van de aanvrager, de loopbaanbegeleiding wordt geacht te hebben plaatsgevonden, moet ook in artikel 26 van het ontwerp worden bepaald dat de vergoeding in dat geval uiterlijk binnen de zeven werkdagen dient te worden betaald, en niet louter wanneer de aanvrager heeft bevestigd.

Artikel 30

28. Artikel 30 van het ontwerp bepaalt dat de beroepscommissie een huishoudelijk reglement opmaakt dat onder meer de stemregels bevat. In een huishoudelijk reglement kunnen evenwel enkel praktische bepalingen betreffende de werkwijze van het betrokken orgaan worden opgenomen, maar geen essentiële regels inzake de besluitvorming of de werking ervan. De stemregels dienen derhalve in het besluit zelf te worden vastgesteld. De gemachtigde heeft meegedeeld de stemregels uitdrukkelijk in het ontwerpbesluit zullen worden opgenomen.

Artikel 31

29. In artikel 31 van het ontwerp schrijve men “minstens” in plaats van “minsten”.

Artikel 32

30. Artikel 32, vierde lid, van het ontwerp voorziet in een hoorzitting in het kader van beroepen door de loopbaanbegeleider tegen beslissingen van de dienst die bevoegd is voor de registratie. Gevraagd of er in alle gevallen een hoorzitting georganiseerd zal worden, of dat de verzoeker hiertoe uitdrukkelijk zal moeten verzoeken, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“De bedoeling van artikel 32, vierde lid, is niet om in elk bezwaar automatisch een hoorzitting te organiseren. De verzoeker krijgt overeenkomstig het beginsel van de hoorplicht de mogelijkheid om te verzoeken om gehoord te worden. Indien de verzoeker daarom verzoekt, wordt een hoorzitting georganiseerd alvorens een beslissing wordt genomen over het bezwaar.”

Het strekt tot aanbeveling om dit nader te verduidelijken in het ontwerp, zoals de gemachtigde ook voorstelde.

31. Het is overbodig om in artikel 32, vijfde lid, 2°, van het ontwerp te verwijzen naar artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’, aangezien deze wet in elk geval van toepassing is. Indien er niettemin voor wordt gekozen om deze verwijzing te behouden, dient niet enkel naar artikel 2 maar ook naar artikel 3 van deze wet te worden verwezen.

Artikel 34

32. Zoals door de gemachtigde bevestigd, is in artikel 34 van het ontwerp de zinsnede “en staat in voor de verwerking van de persoonsgegevens in het kader van het decreet van 19 juni 2026, conform artikel 33 tot en met 36 van het voormelde decreet” overbodig, aangezien dit reeds voortvloeit uit de desbetreffende decretale bepalingen. Deze zinsnede moet worden weggelaten.

Artikel 37

33. In artikel 37 van het ontwerp moet het correcte opschrift van het te wijzigen besluit worden vermeld. Dit opschrift werd immers gewijzigd door het besluit van de Vlaamse Regering van 8 mei 2026⁹ en luidt thans:

“besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 2019 tot uitvoering van het decreet van 29 maart 2019 betreffende het kwaliteits- en registratiemodel van dienstverleners in het beleidsdomein Werk, Economie, Wetenschap, Innovatie, Landbouw en Sociale Economie”.

Artikel 38

34. Artikel 38 van het ontwerp voorziet in de gefaseerde opheffing van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2013.

Wat de opheffing van de definities in artikel 2, 2°, 7° en 8°, van dat besluit betreft, dient erover te worden gewaakt dat deze wordt afgestemd op de opheffing van de bepalingen waarin die begrippen worden gehanteerd.

Hierop gewezen, stemde de gemachtigde ermee in dat het verkieslijk is het voormelde besluit in zijn geheel op te heffen op 1 juli 2028. Het ontwerp wordt het best dienovereenkomstig aangepast.

Artikel 39

35. Artikel 39 van het ontwerp, dat een overgangsbepaling bevat, verwijst naar het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2013 “zoals van kracht op (datum)”. Aangezien de inwerkingtreding van het te nemen besluit door artikel 47 van het ontwerp bepaald wordt op 1 januari 2027, moet in artikel 39 melding worden gemaakt van het besluit van 17 mei 2013 “zoals van kracht op 31 december 2026”.

Dezelfde opmerking geldt voor de artikelen 40, 41, 42, 44, 45 en 46 van het ontwerp.

⁹ Artikel 81 van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 mei 2026 ‘tot wijziging van diverse besluiten van de Vlaamse Regering naar aanleiding van de samenvoeging van het beleidsdomein Economie, Wetenschap en Innovatie, het beleidsdomein Werk en Sociale Economie en het beleidsdomein Landbouw en Visserij en de samenvoeging van het Departement Economie, Wetenschap en Innovatie en het Departement Werk en Sociale Economie’.

Artikel 41

36. Artikel 41, § 1, eerste lid, van het ontwerp bepaalt dat de VDAB de aanvragen voor loopbaancheques op grond van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2013 slechts aanvaardt tot en met 15 december 2026. Deze bepaling is op die datum evenwel nog niet in werking getreden. De gemachtigde bevestigde dat het daarom raadzaam is de datum van inwerkingtreding van deze bepaling daarop af te stemmen.

Aangezien het decreet van 19 juni 2026 dan nog niet in werking getreden zal zijn, kan hiervoor als rechtsgrond een beroep gedaan worden op artikel 102 van het decreet van 19 december 2003 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004’.

37. Op grond van artikel 41, § 1, vierde lid, van het ontwerp kunnen loopbaancheques die onder de overgangsregeling vallen tot en met 30 juni 2027 gebruikt worden. Deze datum kan evenwel vallen na het verstrijken van de termijn van zes maanden vanaf de datum van uitgifte van deze cheques, bedoeld in artikel 45, tweede lid, van het decreet van 19 juni 2026. De gemachtigde stemde ermee in dat in de ontworpen bepaling verduidelijkt dient te worden dat deze bepaling geldt “met behoud van toepassing” van artikel 45, tweede lid, van het decreet.

38. Artikel 41, § 1, vierde lid, van het ontwerp bepaalt dat de betrokken loopbaancheques gebruikt kunnen worden tot en met 30 juni 2027. Het zesde lid bepaalt dat die loopbaancheques vervallen op 30 juni 2027. De in die leden vermelde data dienen op elkaar te worden afgestemd.

Artikel 42

39. De gemachtigde bevestigde dat de enige “maatregel” die de VDAB op grond van artikel 42, tweede lid, van het ontwerp nog zal kunnen nemen ten aanzien van de gemandateerde ondernemingen, de vermindering of terugvordering van de loopbaanvergoeding op grond van artikel 19 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2013 betreft. Artikel 18 van dat besluit kan immers niet meer op zinvolle wijze worden toegepast wanneer de mandaten voor loopbaanbegeleiding van rechtswege eindigen op 1 januari 2027. Dit moet duidelijker tot uiting worden gebracht in het ontwerp.

Artikel 44

40. De artikelen 44, eerste en tweede lid, van het ontwerp zijn overbodig en worden het best weggelaten, aangezien de van rechtswege beëindiging van de mandaten en het feit dat geen nieuwe loopbaanbegeleidingen in het kader van de loopbaancheques meer kunnen worden opgestart, reeds voortvloeit uit de normale temporele werking van het decreet en het ontworpen besluit.

Artikel 46

41. Artikel 46 van het ontwerp heeft betrekking op de geldigheidsduur van gepersonaliseerde attesten uitgereikt in het kader van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2013. Dit is relevant met het oog op de toekenning van de opleidingscheques en het Vlaams opleidingsverlof. In de desbetreffende regelgeving, zoals gewijzigd door de artikelen 35 en 36 van het ontwerp, wordt evenwel verwezen naar “het gepersonaliseerd attest, bedoeld in artikel 7, § 3, van het decreet van 19 juni 2026”. Ook indien de geldigheidsduur van de voordien uitgereikte attesten wordt behouden, betreft het niet dergelijke attesten. Bijgevolg rijst de vraag of artikel 46 van het ontwerp volstaat om het beoogde overgangseffect te realiseren.

Er dient te worden nagegaan of niet in een andere overgangsregeling dient te worden voorzien.

Bijlage

42. Wat de gevolgen betreft van het al dan niet onderschrijven van de als bijlage bij het ontwerp gevoegde gedragscode, wordt verwezen naar opmerking 22.2.

43. Onder punt 8 van de bijlage bij het ontwerp moet worden verduidelijkt dat het verbod om contacten met derden te leggen enkel geldt in het kader van de begeleiding van de aanvrager.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Wouter PAS